

PROGRAMUL DE DOCTORAT CA ÎNȚIERE ÎN EVOLUȚIA PROFESIONALĂ A CERCETĂTORULUI

DIANA-MARIA CISMARU*

A. CUM ȘI CÂND A AVUT LOC ÎNTÂLNIREA CU DOMNUL PROFESOR ÎN CONTEXTUL VIEȚII DVS. PROFESIONALE?

Domnul Profesor Drăgan mi-a fost profesor în anul III la Facultatea de Sociologie, Psihologie, Pedagogie și Asistență Socială. Am urmat o mulțime de cursuri importante și interesante la specializarea Sociologie, însă cursul de Sociologia opiniei publice și mass-media m-a atras cel mai mult și m-a făcut să aleg pentru anii III–V cursurile și modulul de specializare aferent. Pentru continuarea studiilor de licență am ales o specializare în aceeași direcție (specializarea coordonată de Domnul Profesor, Masteratul Comunități și Cultură), absolvind în 1997. Ulterior am urmat studii postuniversitare la SNSPA unde am susținut și un examen de preparator, începându-mi cariera academică. L-am reîntâlnit pe Domnul Profesor Drăgan la admiterea la doctorat la Sociologie în anul 2000, un pas firesc pentru un tânăr asistent care dorea să se dezvolte în plan academic. Pentru că pe vremea aceea mă pasiona comunicarea politică, am ales o temă legată de acest subiect, *Strategii discursive în comunicarea electorală: campaniile electorale 2000 și 2004*. Acest examen de admitere a marcat dezvoltarea colaborării cu Domnul Profesor Drăgan, care s-a realizat în paralel cu evoluția carierei mele academice la Facultatea de Comunicare și Relații Publice în SNSPA București. Pregătirea și colaborarea cu Domnul Profesor au avut un rol-cheie în pregătirea mea ca specialist și cercetător în Științele Comunicării.

* Professor, Ph.D., Coordinator Doctoral School, Communication Sciences, Head of Public Relations Department, College of Communication and Public Relations, National University of Political Studies and Public Administration, e-mail address: diana.cismaru@comunicare.ro.

**B. CE A ÎNSEMNAT, DE-A LUNGUL TIMPULUI
COLABORAREA DVS. CU DOMNUL PROFESOR ION DRĂGAN
(e.g., NOI DESCHIDERI DE COLABORĂRI INSTITUȚIONALE,
EVOLUȚIE PERSONALĂ)?**

Colaborarea cu Domnul Profesor pe parcursul stagiului de doctorat (lucrarea a fost susținută în 2006) a însemnat în primul rând deschideri de noi perspective, acumulare și interpretare la nivel teoretic și mai ales contactul cu domenii și teorii pe care nu le cunoscusem în timpul facultății (precum Teoria argumentării sau Semiotica). Aceste perspective teoretice și abordări interdisciplinare m-au ajutat să construiesc cursurile și ulterior cărțile publicate în timpul activității din SNSPA București pe o bază teoretică solidă extrem de necesară.

Imediat după finalizarea stagiului de doctorat, am avut plăcerea să fac parte din echipa de tineri colaboratori care a participat la îngrijirea prestigioasei sale lucrări în două volume, *Comunicarea. Paradigme și teorii*, apărute la Editura Rao în 2007–2008. Lucrarea, apărută într-un tiraj nu foarte mare, s-a epuizat într-un timp destul de scurt și nu a fost reeditată, deși este și în prezent (din punctul meu de vedere) cea mai complexă lucrare pe acest subiect. Pentru mine, ca tânăr cercetător, a fost o experiență în care am căutat să deprind de la Domnul Profesor grija și răbdarea pentru orice detaliu de redactare și interpretare, lărgimea perspectivei, metoda de structurare și articulare a unor lucrări științifice de anvergură.

Încă din timpul doctoratului dar mai ales după finalizare am început să particip la întâlnirile Centrului pentru Studii Media și Noi Tehnologii de Informare și Comunicare, coordonat de Domnul Profesor, și cu această ocazie să cunosc alți studenți doctoranzi sau aflați în faza post-doctorală. Erau dezbateri vii în care se prezentau propuneri de cercetări și lucrări științifice individuale, se dezbăteau și se interpretau teorii, și în final chiar s-a elaborat și o cerere de finanțare pentru una din liniile de finanțare UEFISCDI (cerere pe care eu am coordonat-o și în care pozițiile urmau să fie ocupate de doctoranzii și tinerii doctori din echipa laboratorului). Din păcate cererea nu a ieșit câștigătoare în acea competiție, însă legăturile care s-au format atunci între cercetători au rămas active de-a lungul anilor. Colaborarea între cercetătorii juniori din această echipă nu s-a oprit aici, Domnul Profesor a revenit cu o idee de cercetare care s-a concretizat în cartea *TeleRomânia în zece zile*, apărută la Tritonic în 2009, carte pentru care am avut onoarea să fiu coordonator împreună cu dumnealui, eu fiind cel mai „experimentat” cercetător din această echipă de tineri. Ideea inovatoare a cărții a fost să selectăm un corpus de date media și același corpus de date să fie analizat prin intermediul unor teorii și perspective diferite (fiecare capitol având alt autor și altă interpretare/perspectivă). Încă există pe Youtube, prin grija editurii Tritonic, secvențe de la lansarea cărții din ianuarie 2009 la Facultatea de Comunicare și Relații Publice din SNSPA București (<https://www.youtube.com/watch?v=xB6PvivHnfw>),

în care invitații evidențiază caracterul original al acestei cărți (un fragment din prezentarea prof. univ. dr. Paul Dobrescu din SNSPA București se găsește la adresa <https://www.youtube.com/watch?v=QcTFFH7YJCY>).

De asemenea, tot pentru a păstra legătura cu colectivul și cu temele de cercetare deja adoptate, am participat la o serie de ediții ale Colocviului Franco-Român în Științele Comunicării, prezentând subiecte de interes din cercetările mele – care se diversificaseră între timp. Am avut oportunitatea să cunosc reprezentanți ai mediului academic românesc și internațional de orientare francofonă, un mediu distinct și oarecum diferit de alte comunități academice.

**C. CARE CREDEȚI CĂ ESTE MOȘTENIREA (ȘTIINȚIFICĂ,
INSTITUȚIONALĂ, SAU ÎN CEEA CE PRIVEȘTE
COMUNITATEA ACADEMICĂ) PE CARE A LĂSAT-O ÎN URMĂ
DOMNUL PROFESOR ȘI CARE CREDEȚI CĂ SUNT PROVOCĂRILE
ACTUALE ALE DOMENIILOR ÎN CARE DOMNUL PROFESOR
A ACTIVAT?**

Contribuția Domnului Profesor la dezvoltarea domeniului Științele comunicării este enormă. Practic, în prezent, nu pot dezvolta nicio teză de doctorat cu studenții mei fără ca aceștia să aibă drept surse, pentru partea teoretică ce se referă la domeniul comunicării, cel puțin o parte din lucrările și cărțile sale. Chiar dacă o mare parte din aceste lucrări a apărut înainte de explozia internetului și a social media și chiar dacă dezvoltarea acestora din urmă a schimbat total domeniul comunicării, este uimitor câtă relevanță și capacitate explicativă au paradigmele clasice ale comunicării, în maniera în care Domnul Profesor obișnuia să le interpreteze. De asemenea, mai putem observa capacitatea predictivă pe care o aveau studiile Domnului Profesor. Astfel studiul realizat în 2008 privitor la *Măsurarea gradului de violență prezent în programele audio-vizualului* (studiu publicat și în prezent pe site-ul CNA) poate fi considerat un studiu vizionar, întrucât nu numai că a determinat cititorii să înțeleagă formele și varietatea de manifestare a violenței, dar a și prefigurat tema violenței în programele de televiziune ca pe o temă care trebuie să fie monitorizată și adresată pentru a evita consecințele negative ale acesteia asupra copiilor și tinerilor în formare.

Pe de altă parte, profesorii și cercetătorii pe care i-a format (de exemplu, conf. univ. dr. Cristina Leovaridis, Director Departament IFR la Facultatea de Comunicare și Relații Publice din SNSPA București; prof. univ. dr. Nicoleta Corbu, prorector SNSPA București; lector. univ. dr. Alexandra Constantinescu de la Facultatea de Sociologie și Asistență Socială din Universitatea București) sau cu care a colaborat (prof. univ. dr. Camelia Beciu, prof. univ. dr. Daniela

Frumușani) au fost și sunt foarte vizibili și activi în universitățile importante din București sau și-au creat propriile școli academice. Așadar, putem spune că viziunea domnului profesor a influențat școlile academice din domeniul comunicării și comunitățile de cercetare din București și nu numai.

În încheiere, deși au trecut mulți ani de la aceste momente ale colaborării cu Domnul Profesor, ele sunt destul de clare în amintirea mea și reprezintă borne importante ale dezvoltării mele ca om și ca profesionist. Multe mulțumiri, Domnule Profesor! Sunt convinsă că veți primi aceste mulțumiri chiar dacă nu pe frecvența lumii materiale în care trăim, ci pe o frecvență spirituală...